

Predmet

Text

Združenie domových samospráv týmto podľa §19 ods.1 Správneho poriadku v písomnej podobe dopĺňa podania urobené v elektronickej podobe (mailová komunikácia uvedená v prílohe) a to doložením týchto podaní autorizovaných kvalifikovanou elektronickou pečaťou podľa zákona o e-governmente č.305/2013 Z.z.; čím je v zmysle §40 ods.4 Občianskeho zákonníka zachovaná ich písomná forma; podľa §23 zákona o e-governmente je týmto preukázaná autorizácia elektronickej komunikácie ako aj oprávnenie konať v mene právnickej osoby.

Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame v zmysle §25a Správneho poriadku a §17 ods.1 zákona o e-governmente doručovať výhradne len do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk; listiny v papierovej forme poštou nedoručovať.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv

Marcel Slávik, predseda

Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02

Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com

Od: eia@samospravydomov.org
Odoslané: piatok, 28. februára 2025 13:42
Komu: oszp.PE@minv.sk
Kópia: zds-mailing-list@googlegroups.com; 'Jan Tkac'
Predmet: OU-PE-OSZP-2025/000200 (EIA: Bytové domy za riekou sekcia A,B,C,D,E, garážový dom, obchod, služby, dopravné napojenie, spevnené plochy, siete a základná technická infraštruktúra)
Prílohy: zszozk-ren-invest-s-r-o-pdf.pdf

Odvolaie voči výsledku zisťovacieho konania Okresného úradu Partizánske č. OU-PE-OSZP-2025/000200 (ďalej len rozhodnutie EIA)

Príkaz advokátovi ZDS podať bezodkladne správnu žalobu proti napadnutému rozhodnutiu podľa §29 ods.20 zákona EIA a požiadať o odkladný účinok a to z dôvodov uvedených v tomto opravnom prostriedku

Podľa §29 ods.16 písm.b zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania, v ktorom príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona, môže podať odvolanie ... dotknutá verejnosť podľa § 3 písm. t).; Zrušenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva z nasledujúcich dôvodov:

- 1) Vydané rozhodnutie EIA č. OU-TV-OSZP-2025/003360-027 je rozhodnutím orgánu verejnej moci a to bez ohľadu na to, že tak nie je formálne označené.

Podľa bodu „(21)“ preambuly Smernice EÚ č.2011/92/EÚ o EIA „Členské štáty majú niekoľko možností na vykonávanie smernice 2011/92/EÚ, pokiaľ ide o integráciu posudzovaní vplyvov na životné prostredie do vnútroštátnych postupov. Prvky týchto vnútroštátnych postupov sa preto môžu odlišovať. Odôvodnený záver, ktorým príslušný orgán ukončí svoje skúmanie vplyvu projektu na životné prostredie, môže byť súčasťou integrovaného povoľovacieho konania, alebo môže byť súčasťou iného záväzného rozhodnutia potrebného na účely dosiahnutia súladu s cieľmi tejto smernice.“; Smernica o EIA ako právny predpis vyššej právnej sily tiež predpokladá, že výsledok zisťovacieho konania je záväzné rozhodnutie. Keďže ide o právny predpis vyššej právnej sily, ostatné právne predpisy je potrebné vykladať v súlade s Aarhuským dohovorom (medzinárodná zmluva v oblasti práva na životné prostredie) a v súlade so Smernicou o EIA, ktorou sa Aarhuský dohovor transponoval do sekundárneho práva EÚ. Aarhuský dohovor teda pôsobí na vnútroštátne právo dvojako: priamo ako medzinárodná zmluva podľa čl.7 ods.2 a ods.4 Ústavy SR ale aj nepriamo prostredníctvom Smernice o EIA.

Podľa §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe č. 16.“; príloha č.16 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie znie:

„ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNE ZÁVÄZNÝCH AKTOV EURÓPSKEJ ÚNIE

1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ kap. 15/zv. 6; Ú. v. ES L 197, 21. 7. 2001).
2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého a o zmene a doplnení smernice Rady 85/337/EHS, smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nariadenia (ES) č. 1013/2006 (Ú. v. EÚ L 140, 5. 6. 2009).
3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 26, 28. 1. 2012).
4. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/52/EÚ zo 16. apríla 2014, ktorou sa mení smernica 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 124, 25. 4. 2014).

5. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1187 zo 7. júla 2021 o zefektívňujúcich opatreniach na dosiahnutie pokroku pri realizácii transeurópskej dopravnej siete (TEN-T) (Ú. v. EÚ L 258, 20. 7. 2021).“

Normatív §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je teda recepčnou a nie transpozičnou normou; normatív §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie teda právne spôsobuje, že ustanovenia Smernice o EIA sa stali súčasťou vnútroštátneho práva a je nutné ich aplikovať súbežne s ustanoveniami zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ako normatívy priamo viažuce orgány verejnej moci.

Podľa §3 ods.1 písm.b Správneho súdneho poriadku administratívnym rozhodnutím orgánu verejnej správy sa rozumie „správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka“

Podľa §8 zákona o životnom prostredí „(1) Znečisťovanie životného prostredia je vnášanie takých fyzikálnych, chemických alebo biologických činiteľov do životného prostredia v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré sú svojou podstatou alebo množstvom cudzorodé pre dané prostredie. (2) Poškodzovanie životného prostredia je zhoršovanie jeho stavu znečisťovaním alebo inou ľudskou činnosťou nad mieru ustanovenú osobitnými predpismi.“

Podľa §17 ods.1 zákona o životnom prostredí „Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, prechádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie.“

Podľa §2 písm.d zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je účelom zisťovacieho konania „určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia“⁴⁾ pričom legislatívny odkaz „4)“ odkazuje na §8 zákona o životnom prostredí.

Podľa §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je účelom zisťovacieho konania „Ak v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona, záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania po nadobudnutí účinnosti oprávňuje navrhovateľa podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov.25b) Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti projektu alebo plánovaného opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.“

Napadnuté rozhodnutie EIA je teda rozhodnutím podľa §3 ods.1 písm.b nakoľko jeho adresátovi v zmysle §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie konštituuje právo požiadať o povoľovacie rozhodnutie a súčasne konkretizuje konkrétnu právnu povinnosť všeobecne určenú §17 zákona o životnom prostredí určením právnej povinnosti realizovať projekt s konkrétnymi špecifickými vlastnosťami a/alebo opatreniami, ktorými sa zmierňujú alebo kompenzujú negatívne vplyvy projektu na životné prostredie. Tým sa má naplniť aj ústavný imperatív účinnej ochrany životného prostredia podľa čl.44 ods.3 Ústavy, podľa ktorého je ústavnou povinnosťou realizovať svoju činnosť tak, aby nedochádzalo k poškodzovaniu životného prostredia nad zákonom určenú mieru.

Rozhodnutie EIA podľa §29 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nie je záväzným stanoviskom v právnom zmysle slova, nakoľko osobitný povoľujúci právny predpis rozhodnutie EIA podľa §29 za záväzné stanovisko nepovažuje (napr. §126 ods.1, §140a a §140b stavebného zákona); stavebný zákon za záväzné stanovisko považuje až opatrenie úradu posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa §38 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie – lebo len pri ňom dochádza k súbehu formálneho označenia za záväzné stanovisko podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a súbežne len pri ňom dochádza k účinkom predpokladaných osobitným povoľujúcim zákonom (napr. §126 ods.1, §140a a

§140b stavebného zákona).

Rozhodnutie EIA podľa §29 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nie je záväzným stanoviskom v právnom zmysle slova, nakoľko osobitný povoľujúci právny predpis rozhodnutie EIA podľa §29 je rozhodnutím orgánu verejnej moci aj preto, že napr. §82 ods.11 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie považuje toto rozhodnutie za obligatórny podklad výrubového povolenia či povolenia výnimky z ochrany, ktorým sa v súlade s §2 písm.e zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ustáľuje skutkový základ výrubového povolenia a súčasne v dôsledku §38 ods.6 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v súbehu s §82 ods.12 zákona o ochrane prírody a krajiny sa prenášajú opatrenia smerujúce k výrubu aj do podmienok výrubového povolenia.

Rozhodnutie EIA podľa §29 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nie je záväzným stanoviskom v právnom zmysle slova aj preto, že je možné proti nemu podať samostatné odvolanie a aj správnu žalobu.

Rozhodnutie EIA podľa §29 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nespĺňa ani charakteristiku záväzného stanoviska podľa prameňom poznania práva:

- Podľa judikátu Najvyššieho súdu SR č. 3Sžp/36/2012 sú dotknuté orgány spolupracujúcimi orgánmi verejnej správy špecializujúce sa na niektorú oblasť verejných záujmov podľa §126 ods.1 stavebného zákona, ktoré sú mimo rámca pôsobnosti stavebného úradu a iba z ich odôvodnenia je zrejmé, či a ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem.
- Podľa precedenčného rozhodnutia NS SR č. 8Sžk/4/2018 nie je záväzné stanovisko samostatne žalovateľným opatrením samostatnou správnu žalobu, čo znamená, že je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu popri žalobe proti územnému rozhodnutiu resp. popri žalobe proti stavebného rozhodnutia, ktorého bolo podkladom a to podľa §27 ods.1 SSP.

Konštatujeme, že legálny terminus technicus „záväzné stanovisko“ používaný na formálne označenie výsledku rozhodnutia zo zisťovacieho konania je značne metúci a spôsobuje nejednoznačnosť legálnej terminológie, ktorá doteraz bola systematicky právnymi predpismi budovaná, aby sa aj formálne rozlišovalo medzi rozhodnutím a záväzným stanoviskom, čo spôsobuje výkladové a interpretačné komplikácie a núti orgány verejnej správy (ale následne aj orgán kontroly zákonnosti) k podrobnejšej právnej analýze a výkladu zákona nielen na základe jeho textového gramatického znenia ale podľa ústavného imperatívu systematického, logického a teleologického výkladu právnych predpisov:

- „Ústavný súd na tomto mieste pripomína svoju stabilizovanú judikatúru odkazujúcu na zásadu ústavne konformného výkladu (čl. 152 ods. 4 ústavy), podľa ktorej v záujme dodržania a ochrany základných práv je potrebné v niektorých prípadoch upustiť od doslovného jazykového alebo formalistického výkladu a zvoliť výklad zaručujúci ochranu základných práv. Viazanosť orgánov verejnej moci zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamena výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení, pretože limitácia orgánov verejnej moci zákonom nepredstavuje iba viazanosť orgánov verejnej moci textom, ale aj zmyslom a účelom zákona v záujme ochrany nielen zákonnosti, ale aj ústavnosti.“ (III.ÚS 341/07)
- „...k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávneho výkladu, resp. na jeho doplnenie či spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy postavené na roveň gramatickému výkladu, najmä teleologický a systematický výklad vrátane ústavne konformného výkladu, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy.“ (III. ÚS 295/2017)

Máme za to, že bolo úmyslom zákonodarcu nie spôsobovať aplikačný chaos a terminologickú nejednoznačnosť, ale práve odstrániť doterajšiu nesprávnu aplikáciu práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie, ktoré bolo založené na gramatickom výklade zákona EIA a formalistickom postupe

podľa správneho poriadku. Aj preto bol podľa nášho názoru úmyselne vylúčený správny poriadok ako procesný právny predpis spravujúci postupy orgánov verejnej správy, aby sa alibisticky neoháňali správnym poriadkom a opomínali pri tom účel a cieľ legislatívy EIA.

Záväzným stanoviskom v zmysle osobitných zákonov je však záväzné stanovisko podľa §38 ods.4 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, nakoľko sa záväzným stanoviskom podľa §38 ods.4 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v následnom povoľovacom konaní podľa stavebného zákona overuje splnenie podmienok a opatrení rozhodnutia EIA, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania.

- 2) Podľa čl.44 ods.3 Ústavy SR „*Nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky.*“

Podľa čl.44 ods.6 Ústavy SR „*Podrobnosti o právach a povinnostiach podľa odsekov 1 až 5 ustanoví zákon.*“

Podľa §8 zákona o životnom prostredí „*(1) Znečisťovanie životného prostredia je vnášanie takých fyzikálnych, chemických alebo biologických činiteľov do životného prostredia v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré sú svojou podstatou alebo množstvom cudzorodé pre dané prostredie. (2) Poškodzovanie životného prostredia je zhoršovanie jeho stavu znečisťovaním alebo inou ľudskou činnosťou nad mieru ustanovenú osobitnými predpismi.*“

Podľa §17 ods.1 zákona o životnom prostredí „*Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, prechádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie.*“

Podľa §27 ods.1 zákona o životnom prostredí „*Každý, kto poškodzovaním životného prostredia alebo iným protiprávnym konaním spôsobil ekologickú ujmu, je povinný obnoviť prirodzené funkcie narušeného ekosystému alebo jeho časti. Ak to nie je možné alebo z vážnych dôvodov účelné, je povinný ekologickú ujmu nahradiť iným spôsobom (náhradné plnenie); ak to nie je možné, je povinný nahradiť túto ujmu v peniazoch. Súbeh týchto náhrad sa nevylučuje. Spôsob výpočtu ekologickej ujmy a ďalšie podrobnosti ustanoví osobitný predpis.*“

Podľa §2 písm.d zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je účelom zisťovacieho konania aj „*určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia*“⁴⁾; legislatívny odkaz „4)“ odkazuje na §8 zákona o životnom prostredí.

Podľa druhej vety §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti projektu alebo plánovaného opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.*“

Uvedené normatívy právnych predpisov neboli dodržané a tak úrad nenaplnil ústavný imperatív účinnej ochrany životného prostredia ako ani účel a cieľ zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Zo systematiky právnych predpisov je zrejmé, že normatív §2 písm.d a druhej vety §29 ods.13 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je konkretizáciou všeobecnej povinnosti podľa §17 ods.1 zákona o životnom prostredí, ktorým sa realizuje ústavný imperatív účinnej ochrany životného prostredia podľa čl.44 Ústavy SR.

Podľa rozsudku NS SR č. 5Sž/66/98 „*Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia.*“ Výrok predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci. Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Výroková časť musí byť formulovaná jasne, zrozumiteľne, určito, aby bolo možné bez pochybností poznať výsledok

rozhodovacieho procesu a vynútiť jeho splnenie. Preto výrok musí byť formulovaný tak, aby nevznikali pochybnosti o rozsahu účinkov právoplatnosti založenej rozhodnutím.

Podľa rozsudku NS SR č. 6Sžf/1/2009 „za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zjavné, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.“.

Výrok rozhodnutie je v časti uložených podmienok všeobecný a neurčitý; v konečnom dôsledku je výrok rozhodnutia v časti podmienok nezrozumiteľný nakoľko nie je zjavné a jasné, ako vlastne úrad rozhodol, aké konkrétne vlastnosti má adresát rozhodnutia vlastne plniť a zapracovať do ďalšej projektovej dokumentácie, aby naplnil účel a cieľ znižovania negatívnych vplyvov svojej vlastnej činnosti; ani jedna podmienka nie je konkrétnym opatrením, ktorých však navrhovateľ uviedol celý rad.

Vo svojej podstate sú uložené podmienky len preformulovaním všeobecnej zákonnej povinnosti vyplývajúcej z §17 ods.1 zákona o životnom prostredí, ktoré je pre navrhovateľa aj tak právne záväzné.

Rozsah práv sa v dôsledku vydaného rozhodnutia zväčšil (právo podať žiadosť o vydanie nárokovateľného povolenia posúdeného zámeru) pričom jeho povinnosti sa v dôsledku vydaného rozhodnutia fakticky nezmenili. Z uvedeného je zjavné, že neboli dodržané vyššie citované normatívy prameňov práva (právne predpisy) a prameňov poznania práva (precedenčných rozhodnutí súdov) ukládajúce úradu povinnosť uložiť zmierňujúce environmentálne podmienky; fakticky úrad neuložil žiadne zmierňujúce či kompenzačné opatrenie hoci ich navrhovateľ navrhol a neobsahuje ani konkrétne vlastnosti, ktoré je potrebné rešpektovať a ktoré môže a má úrad uložiť z vlastnej iniciatívy.

- 3) Podmienka č.1, č.2 a č.15 sú všeobecné deklarácie, ktoré sa môžu považovať za „vlastnosť projektu“, avšak nie sú dostatočne konkrétne a špecifické, aby sa nimi reálne niečo dosiahlo. Fakticky tak nekonštitujú žiadnu právnu povinnosť a teda nie sú opatrením, ktoré predpokladá §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nakoľko ten predpokladá konkrétne opatrenie vzťahujúce sa ku konkrétnemu identifikovanému vplyvu, ktorý majú zmierňovať. Tieto podmienky však nenadväzujú na žiaden identifikovaný vplyv a preto nie sú opatrením, či vlastnosťou predpokladanou zákonom.

Podmienky č.3 až č.9 sú parafrázovaním všeobecne záväzných normatívov Cestného zákona a fakticky tak nekonštitujú žiadnu právnu povinnosť a teda nie sú opatrením, ktoré predpokladá §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nakoľko ten predpokladá konkrétne opatrenie vzťahujúce sa ku konkrétnemu identifikovanému vplyvu, ktorý majú zmierňovať. Tieto podmienky však nenadväzujú na žiaden identifikovaný vplyv a preto nie sú opatrením, či vlastnosťou predpokladanou zákonom.

Podmienka č.10 je parafrázovaním všeobecne záväzných normatívov zákona o verejnom zdraví a jeho vykonávacích vyhlášok a fakticky tak nekonštituje žiadnu právnu povinnosť a teda nie sú opatrením, ktoré predpokladá §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nakoľko ten predpokladá konkrétne opatrenie vzťahujúce sa ku konkrétnemu identifikovanému vplyvu, ktorý majú zmierňovať. Tieto podmienky však nenadväzujú na žiaden identifikovaný vplyv a preto nie sú opatrením, či vlastnosťou predpokladanou zákonom.

Podmienky č.11 až č.14 sú parafrázovaním všeobecne záväzných normatívov Zákona o odpadoch a fakticky tak nekonštitujú žiadnu právnu povinnosť a teda nie sú opatrením, ktoré predpokladá §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nakoľko ten predpokladá konkrétne opatrenie vzťahujúce sa ku

konkrétne identifikovanému vplyvy, ktorý majú zmiernovať. Tieto podmienky však nenadväzujú na žiaden identifikovaný vplyv a preto nie sú opatrením, či vlastnosťou predpokladanou zákonom.

Podmienka č.15 je konštatovaním o záväznosti výroku rozhodnutia v časti uložených podmienok a fakticky tak nekonštituuje žiadnu právnu povinnosť a teda nie sú opatrením, ktoré predpokladá §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nakoľko ten predpokladá konkrétne opatrenie vzťahujúce sa ku konkrétne identifikovanému vplyvy, ktorý majú zmiernovať. Tieto podmienky však nenadväzujú na žiaden identifikovaný vplyv a preto nie sú opatrením, či vlastnosťou predpokladanou zákonom.

Podmienka č.16 je parafrázovaním všeobecne záväzných normatífov zákona o ochrane prírody a krajiny a jeho vykonávacích vyhlášok vo vzťahu k ochrane drevín a fakticky tak nekonštituuje žiadnu právnu povinnosť a teda nie sú opatrením, ktoré predpokladá §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nakoľko ten predpokladá konkrétne opatrenie vzťahujúce sa ku konkrétne identifikovanému vplyvy, ktorý majú zmiernovať. Tieto podmienky však nenadväzujú na žiaden identifikovaný vplyv a preto nie sú opatrením, či vlastnosťou predpokladanou zákonom.

Ani jedna z podmienok uložených vo výroku nie je konkrétnou vlastnosťou či opatrením projektu, ktorým by sa eliminoval niektorý z identifikovaných negatívnych vplyvov na životné prostredie a preto nejde o podmienky predpokladané §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

* * *

Zo znenia doručených stanovísk dotknutých orgánov je zrejmé, že všetky podmienky napadnutého rozhodnutia je mechanické doslovné opísanie pripomienok doručených dotknutými orgánmi. Úrad tak postupoval formalisticky a nezisťoval reálne dopady navrhovanej činnosti z hľadiska verejných záujmov chránených týmito dotknutými orgánmi. Z uvedeného je zrejmé, že úrad rozhodoval formalisticky ale nie na základe úplného a presného zistenia včasných a presných informácií o životnom prostredí o stave životného prostredia, príčine toho stavu a následkoch vyvolaných navrhovanou činnosťou.

Úrad tak nesplnil účel zisťovacieho konania podľa §2 písm. b zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie“ nakoľko si tieto vplyvy ani len nezisťoval.

Z doručených stanovísk (a uložených podmienok) je možné usudzovať, že najväčšie vplyvy sú v oblasti archeologického výskumu, v oblasti cestnej dopravy, v oblasti odadového hospodárstva, v oblasti verejného zdravia a v oblasti ochrany drevín.

Z uvedeného vyplýva, že relevantnými boli kritériá pre zisťovacie konanie:

- I.3. - Požiadavky na vstupy (napr. záber lesných pozemkov a pôdy, využívanie vody, potreba surovín a celkové využitie prírodných zdrojov, potreba energetických zdrojov).
- I.4. - Údaje o výstupoch, najmä znečistenie ovzdušia, tvorba odpadov, odpadové vody, iné odpady, hluk, vibrácie, žiarenie, teplo, zápach a iné očakávané vplyvy).
- I.5. - Pravdepodobnosť účinkov na zdravie obyvateľstva.
- II. 3. - relatívny dostatok, kvalitu a regeneračné schopnosti prírodných zdrojov v dotknutej oblasti a v horninovom prostredí,
- II. 4.9. - historicky, kultúrne alebo archeologicky významné oblasti.

Relevantnými právnymi predpismi podľa ktorých mali byť vyššie uvedené kritériá právne vyhodnotené sú teda Zákon o ochrane ovzdušia, Pamiatkový zákon, Cestný zákon, Zákon o odpadoch, Zákon o verejnom zdraví a zákon o ochrane prírody a krajiny.

Napadnuté rozhodnutie je nezrozmuteľné nakoľko napriek dikcii §29 ods.15 zákona o ochrane prírody a krajiny neuvádza konkrétne kritériá, ktoré pri rozhodovaní použil a neuvádza ani právne vyhodnotenie týchto kritérií podľa uvedených právnych predpisov.

V skutočnosti podmienky uvedené vo výroku rozhodnutia mali byť hľadiská pre vyhodnotenie vyššie

uvedených kritérií zisťovacieho konania podľa ktorých mal úrad právne vyhodnotiť tieto kritériá s použitím uvedených právnych predpisov a to tak, že úrad naviaže skutkový stav zistený v zisťovacom konaní, právne ho vyhodnotí z hľadísk, ktoré sú v rozhodnutí uvedené ako podmienky a na základe tohto vyhodnotenia by rozhodol aj o ďalšom posudzovaní ako aj o ďalších vlastnostiach a opatreniach, ktoré majú eliminovať identifikované riziká poškodenia či znečistenia životného prostredia. Zo spôsobu rozhodnutia je zrejmé, že úrad nepozná príslušné právne predpisy, nepozná ich cieľ a účel a nevie ich správne interpretovať a použiť, čo sa odráža na formalistickom prístupe a mechanickom prepisovaní stanovísk dotknutých orgánov a vyjadrení navrhovateľa.

Vlastnosti a opatrenia pritom mal do výrokovej časti prevziať napríklad opisom navrhovanej činnosti vo výrokovej časti rozhodnutia, aby bolo zrejmé, že ide o záväzný opis navrhovanej činnosti; nestačí uviesť tieto skutočnosti len v odôvodnení lebo podľa precedenčného rozhodnutia NS SR č. 5Sž/66/98:

„Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia.“ Výrok predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci. Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Výroková časť musí byť formulovaná jasne, zrozumiteľne, určito, aby bolo možné bez pochybností poznať výsledok rozhodovacieho procesu a vynútiť jeho splnenie. Preto výrok musí byť formulovaný tak, aby nevznikali pochybnosti o rozsahu účinkov právoplatnosti založenej rozhodnutím.“

* * *

V odôvodnení rozhodnutia však absentujú opatrenia, ktoré na elimináciu negatívnych vplyvov identifikoval sám navrhovateľ; tieto mali byť uložené ako záväzné podmienky rozhodnutia EIA tak ako prikazuje posledná časť §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie - Ide teda o vlastnosti a opatrenia, ktoré navrhol navrhovateľ ako zmierňujúce opatrenia buď v oznámení o navrhovanej činnosti alebo v doplňujúcej informácii a teda ako z dikcie tak aj z účelu a cieľa zisťovacieho konania mali byť uvedené ako záväzné podmienky rozhodnutia, lebo boli splnené zákonné podmienky pre ich takéto použitie.

Nie je však zrejmé, prečo tieto opatrenia úrad neprevzal do výroku rozhodnutia, hoci to normatív poslednej časti §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie priamo a výslovne predpokladá a prikazuje a hoci to vyplýva aj zo systematiky právnych predpisov podľa ktorých je povinnosťou predovšetkým navrhovateľa aplikovať a teda aj navrhovateľa zmierňujúce opatrenia.

Ide o paradoxnú situáciu – časť výroku, ktorú mal „mechanicky“ prevziať do výroku rozhodnutia neprevzal, avšak to čo mechanicky prevziať nemal to prevzal.

- 4) Úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie si nedostatočne zistil skutkový stav ohľadne všetkých potenciálnych vplyvov v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nezrozumiteľné ako aj nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Podľa §29 ods.7 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 4 a 5.“

Podľa §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „... Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona ...“

Podľa precedenčného rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Sžf/1/2009 „za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania

a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.“

Rozhodnutie je nezrozumiteľné nakoľko absentuje právne vyhodnotenie skutkového stavu v kontexte uplatňovaných kritérií nakoľko odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje odkaz na príslušné kritériá podľa prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a tak nie je jasné, na základe čoho úrad rozhodol o ďalšom neposudzovaní ako nie je zrozumiteľné že ak nejaké kritériá použil, tak ako ich použitie právne zdôvodnil.

V tejto súvislosti poukazujeme na časť odôvodnenia úradu v znení „Okresný úrad Partizánske v rámci zisťovacieho konania z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona o posudzovaní vplyvov vychádzal z oznámenia o navrhovanej činnosti, pričom použilo aj kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní vplyvov, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie“

ZDS konštatuje, že úradu zrejme nie je známe znenie §29 ods.15, ktoré prikazuje v rozhodnutí EIA uviesť odkaz na konkrétne uplatňované kritériá; to úrad neurobil ani v tejto časti výroku rozhodnutia ale ani v iných častiach rozhodnutia. Zase je nutné konštatovať, že aj tejto chybe sa úrad mohol vyhnúť, keby dôsledne akceptoval a v súvislostiach interpretoval právne predpisy a najmä podľa nich konal.

Absencia uvedenia konkrétnych kritérií, ktoré úrad pri rozhodovaní použil a absencia právnej vyhodnotenia použitia konkrétnych kritérií spôsobujú nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia v kontexte §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktorý výslovne prikazuje kauzálnu nadviazať rozhodnutie o ďalšom neposudzovaní na konkrétne kritériá zisťovacieho konania ako aj prikazuje uviesť také vlastnosti či opatrenia, ktoré sú kauzálnu naviazané na elimináciu či zmiernenie identifikovaných vplyvov na životné prostredie.

Len pre úplnosť ZDS dodáva, že úplne rovnaké znenie záverečného vyhodnotenia zámerov okresný úrad šablónovito uplatňuje dlhodobo (a teda bez ohľadu na účinné znenie zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie) a vyhodnotenie zámerov v identickom znení bolo použité aj v iných rozhodnutiach zo zisťovacieho konania.

* * *

Kritérium č.I.3 prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Požiadavky na vstupy (napr. záber lesných pozemkov a pôdy, využívanie vody, potreba surovín a celkové využitie prírodných zdrojov, potreba energetických zdrojov).*“

Kritérium č.I.4 prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Údaje o výstupoch, najmä znečistenie ovzdušia, tvorba odpadov, odpadové vody, iné odpady, hluk, vibrácie, žiarenie, teplo, zápach a iné očakávané vplyvy).*“

Kritérium č.I.1 prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Rozsah navrhovanej činnosti (vyjadrený v technických jednotkách).*“

Kritérium č.III.3 prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*rozsah vplyvu (napr. veľkosť dotknutej geografickej oblasti a veľkosť dotknutej populácie)*“

Obligatórnou obsahovou náležitosťou oznámenia o zmene podľa bodu č. III.2 prílohy č.8a k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je aj „*Opis technického a technologického riešenia vrátane požiadaviek na vstupy (záber pôdy, spotreba vody, ostatné surovinové a energetické zdroje, dopravná a iná infraštruktúra, nároky na pracovné sily, iné nároky) a údajov o výstupoch (napríklad zdroje znečistenia ovzdušia, odpadové vody, iné odpady, zdroje hluku, vibrácií, žiarenia, tepla a zápachu, iné očakávané vplyvy, napríklad vyvolané investície).*“

Obsahovou náležitosťou zámeru navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa bodu č. B.6 je aj „*Stručný opis technického, technologického a stavebného riešenia celej navrhovanej činnosti alebo jej zmeny vrátane údajov o vstupoch (napríklad záber pôdy a lesných pozemkov; predpokladaný počet drevín na výrub a počet drevín určených na zachovanie, surovinové, materiálové a energetické zdroje; nároky na dopravu a inú infraštruktúru; nároky na pracovné sily, odhadovaný počet drevín na výrub a počet drevín určených na zachovanie) a údajov o výstupoch (napríklad kvalitatívna a kvantitatívna charakteristika znečisťujúcich látok, spôsob ich zachytávania a zdroje znečistenia ovzdušia a vôd; zdroje odpadov, ich druhy, množstvo a nakladanie s nimi; iné znečistenie a rušivé výstupy) vo všetkých relevantných fázach.*“

Je teda nepochybné, že informácie o vstupoch týkajúce sa vplyvov na dopravnú infraštruktúru sú predmetom kritéria č.I.3 ako vplyvov na vstupoch a prípadné vyvolané investície sú zase predmetom kritéria č.I.4 ako vplyvov na výstupoch. Tieto kritéria ako aj ostatné vyššie citované neboli v súvislosti s vplyvmi na vstupoch ale ani na výstupoch v súvislosti s cestnou infraštruktúrou použité, hoci mohli mať vplyv na rozhodnutie.

Podľa §14 cestného zákona „(1) Cestné správne orgány dbajú o to, aby bola na cestných pomocných pozemkoch, prípadne na iných vhodných pozemkoch tvoriacich súčasť diaľnic, ciest a miestnych ciest (svahy násypov, odpočívadlá a podobne), primerane podľa miestnych podmienok pestovaná vhodná cestná zeleň; pritom je potrebné, aby nebola ohrozená bezpečnosť cestnej premávky alebo aby nebolo neúmerne sťažované použitie týchto pozemkov na účely správy diaľnic, ciest alebo miestnych ciest alebo na obhospodarovanie susedných pozemkov. (2) Pri riešení cestnej zelene sa rešpektuje hľadisko bezpečnosti cestnej premávky pri jeho prerokúvaní s orgánmi ochrany prírody a životného prostredia. (3) O umiestňovaní a druhovom zložení cestnej zelene a o výrube jej drevín rozhoduje cestný správny orgán po dohode s orgánom životného prostredia.“

Podľa §19 ods.2 cestného zákona „Ak sa má pozemná komunikácia zrušiť v dôsledku inej investičnej výstavby, uzavretia územia alebo ak sa má na nej dlhodobo vylúčiť, prípadne obmedziť cestná premávka, je ten, kto túto potrebu vyvolal, povinný po dohode s cestným správnym orgánom, vlastníkom alebo so správcom komunikácie zabezpečiť výstavbu novej alebo úpravu existujúcej pozemnej komunikácie v rozsahu zodpovedajúcom dopravným potrebám.“

Z vyjadrení dotknutých orgánov (MD SR list č. 08943/2025/SSP/9182) vyplýva, že upozornili úrad posudzovania vplyvov na zákonné hľadiská, ktoré majú chrániť a to:

- navrhovanú stavbu je potrebné odsúhlasiť so správcom a vlastníkom ovplyvnených komunikácií;
- žiadame rešpektovať existujúcu dopravnú infraštruktúru a jej ochranné pásma;
- všetky dopravné parametre je potrebné navrhnuť v súlade s príslušnými normami STN a technickými predpismi;
- postupovať podľa ustanovení zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov a vyhlášky č. 35/1984 Zb. Federálneho ministerstva dopravy, ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon);
- pri návrhu cyklistickej a pešej dopravy vytvárať vzájomne prepojenú sieť, ktorá zabezpečí možnosť plynulého a bezpečného pohybu chodcov a cyklistov. V súvislosti s organizáciou pešej dopravy žiadame zabezpečiť jej bezpečný prístup k najbližším zastávkam VHD;
- v rámci realizácie projektu upozorňujeme na potrebu implementovať prvky elektromobility podľa zákona č.555/2005 Z. z. o energetickej hospodárnosti budov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (vo vzťahu k parkovacím miestam § 8a Elektromobilita);
- upozorňujeme, že pri návrhu jednotlivých stavieb v blízkosti pozemných komunikácií je nevyhnutné posúdiť nepriaznivé vplyvy z dopravy a dodržať pásmo hygienickej ochrany pred hlukom a negatívnymi účinkami dopravy podľa vyhlášky MZ SR č. 549/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú

podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií v životnom prostredí v znení neskorších zmien a predpisov;

- v prípade potreby je nevyhnutné navrhnúť opatrenia na maximálnu možnú elimináciu negatívnych účinkov dopravy a zaviazat' investorov na vykonanie týchto opatrení. Voči správcovi pozemných komunikácií a železničných dráh nebude možné uplatňovať požiadavku na realizáciu týchto opatrení, pretože negatívne účinky vplyvu dopravy sú v čase realizácie známe.

MD SR súhlasí s ukončením procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie navrhovanej činnosti „Bytové domy za riekou sekcia A,B,C,D,E, garážový dom, obchod, služby, dopravné napojenie, spevnené plochy, siete a základná technická infraštruktúra“ podľa zákona o posudzovaní vplyvov, po uskutočnení zisťovacieho konania, za podmienky rešpektovania uvedených požiadaviek.

Z vyjadrenia MD SR vyplýva, že súhlas s ukončením posudzovania vplyvov v zisťovacom konaní bol podmienený a bol podmienený práve overením vyššie uvedených hľadísk v zmysle Cestného zákona. Úrad posudzovania však právne nevyhodnotil ani skutkovo nezisťoval splnenie uvedených zákonných hľadísk napriek tomu, že na to bol príslušným dotknutým orgánom upozornený a fakticky vyzvaný.

Napadnuté rozhodnutie je tak nezrozumiteľné pre absenciu právneho vyhodnotenia uplatnenia Cestného zákona z hľadísk stanoviska MD SR č. 08943/2025/SSP/9182 a súčasne je aj nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nakoľko si nezisťoval ďalšie relevantné informácie potrebné k takémuto právnomu vyhodnoteniu.

* * *

Dôležitou skutkovou okolnosťou je navrhovaný počet parkovacích státí 496, čo je tesne pod prahovou hodnotou pre povinný posudzovanie vplyvov na životné prostredie.

Hoci striktne formalisticky nie je povinnosť úradu rozhodnúť o ďalšom posudzovaní, blízkosť prahovej hodnoty spôsobuje potrebu sa tomuto vplyvu venovať bližšie a podrobnejšie; to nebolo splnené a preto nebol ani dostatočne zistený skutkový stav z tohto hľadiska.

* * *

ZDS si z hľadiska cestného zákona uplatnilo požiadavku na realizáciu tzv. retenčných parkovísk a cestných rigolov upravených ako dažďové záhrady. Ide o legitímnu požiadavku, ktorú je nutné vyhodnocovať z hľadiska noriem Cestného zákona.

ZDS vo svojom vyjadrení požadovalo určenie konkrétneho stavebno-technického konštrukčného riešenia parkovacích státí tzv. retenčnou dlažbou.

Z podstaty a obsahu požiadavky na stavebno-technickú skladbu parkovacích státí vyplýva, že sa ňou sledoval záujem ochrany a starostlivosti o životné prostredie v dvoch samostatných ale prepojených oblastiach: v oblasti zmierňovania prejavov klimatickej krízy a zabezpečenie prirodzeného vodného režimu s prirodzenou ochranou pred znečisťovaním vôd.

Zo skutočností známych úradu z jeho činnosti má stavebný úrad k dispozícii všetky odborné a metodické podklady. Ide napr. o nasledovné podklady, ktoré sa považujú za úradu známe pretože sú súčasťou informačných systémov verejnej správy:

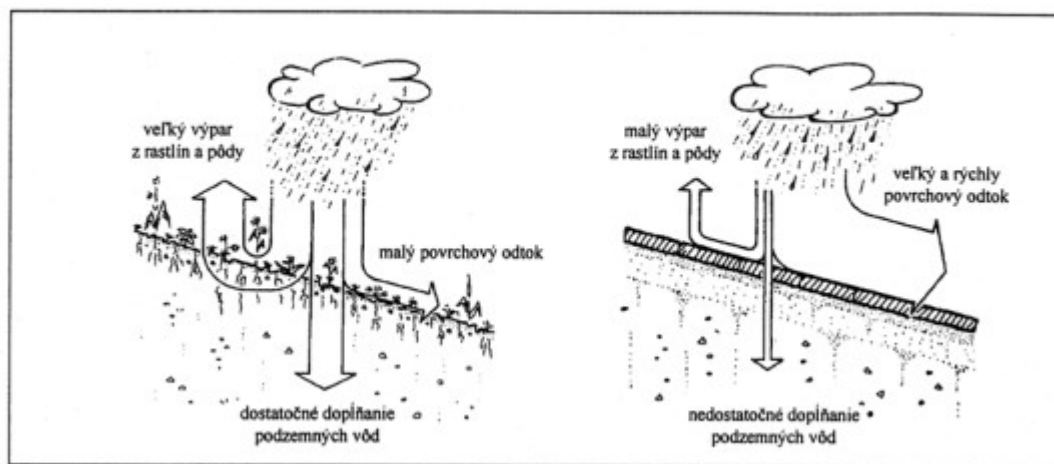
- Poškodzovaním životného prostredia je v zmysle Adaptačnej stratégie SR (<https://www.minzp.sk/klima/adaptacia-zmenu-klimy/>) aj vytváranie tepelných ostrovov, či nepriepustných plôch v urbanizovaných mestských sídlach. Jedným z adaptačných opatrení je aj „prebytočné asfaltové a betónové povrchy zmeniť na plochy zelene a výraznejšie podporiť biodiverzitu“ ako aj „podporovať vsakovanie dažďovej vody pred jej odvádzaním do kanalizácie (retenčné nádrže, dažďové záhrady, nahradzovanie nepriepustných povrchov polopriepustnými až priepustnými)“.
- Podobne aj Technické predpisy rezortu dopravy (<https://www.ssc.sk/sk/technicke-predpisy-rezortu/zoznam-tp.ssc>) obsahujú TP017 „Projektovanie odvodňovacích zariadení na cestných komunikáciách“. Ide o odbornú metodiku projektovania cestných stavieb pre projektantov, v ktorej

je vysvetlená podstata ako aj funkcionálna a význam zaoberaním sa problematikou odvodňovania pozemných komunikácií z hľadiska starostlivosti o životné prostredie. Z tohto technického predpisu citujeme:

V súčasnosti je celosvetovo platný všeobecný trend ochrany životného prostredia a tomu sa prispôsobuje legislatíva v EÚ a následne aj u nás. Cieľom je zachovanie a prípadné zlepšenie stavu prostredia. Výstavba líniových stavieb predstavuje v tomto prípade výrazný zásah do životného prostredia, a to nielen v negatívnom, ale aj v pozitívnom smere. Maximálnym využitím pozitívnych efektov sa môžu výrazne zmierniť a niekedy úplne eliminovať negatívne efekty spojené s výstavbou a prevádzkou cestných komunikácií.

Líniové stavby z hľadiska zásahu do režimu vodného prostredia môžu často spôsobiť výraznú zmenu v prostredí. Citlivým prístupom k návrhu stavby a uskutočnením príslušných opatrení sa môžu prakticky úplne eliminovať vyvolané negatívne efekty. Cestná komunikácia predstavuje antropogénnu prekážku povrchovému odtoku dažďových vôd z okolitého prostredia a samozrejme svojím nepriepustným povrchom zvyšuje pôvodný povrchový odtok z prostredia (pozri obr.1).

Obrázok 1 – Schéma povrchového odtoku v prirodzenom a antropogénnom prostredí

Týmto sa ochudobňujú pôdne vrstvy o často nezanedbateľný objem vody, až postupne nastáva trvalá zmena hladiny podzemnej vody. Tento fakt je potrebné brať do úvahy pri riešení odvodnenia komunikácií a konfrontovať ho so Zákonom o vodách, ktorý nám opäťovne ukladá navrhovať opatrenia na zamedzenie nepriaznivého účinku povodní a sucha.

Následne aj kapitola 3 obsahuje rôzne spôsoby odvodnenia komunikácií: 1) kanalizáciou 2) cestnými rigolmi pri cestách a 3) drenážou do podlažia.

- Podobne Technické predpisy rezortu dopravy (<https://www.ssc.sk/sk/technicke-predpisy-rezortu/zoznam-tp.ssc>) obsahujú aj TP035 „Vegetačné úpravy pri pozemných komunikáciách“. Ide o odbornú metodiku projektovania cestných stavieb pre projektantov, v ktorej je vysvetlená podstata ako aj funkcionálna a význam zaoberaním sa problematikou odvodňovania pozemných komunikácií z hľadiska starostlivosti o životné prostredie. Z tohto technického predpisu citujeme:
Pod pojmom vegetačné úpravy sa rozumie úprava stavebných častí stavby – napr. násypy, zárezy, odpočívadlá, križovatky, stredný deliaci pás, plochy pozdĺž protihlukových stien, oporných múrov, portálových stien atď., pomocou vegetačných prvkov – trávnik, dreviny – stromy, kry a popínavé dreviny, bezprostredne po ukončení výstavby. Technické podmienky sa vzťahujú na vegetačné úpravy, ktoré sú realizované na plochách v majetku obstarávateľa, alebo správcu komunikácie a sú charakteristické tým, že sú zväčša realizované v extraviláne (voľná krajina).

Pod pojmom sadovnícke úpravy sa rozumie úprava na plochách, ktoré sú využívané intenzívne – odpočívadlá, okolie obsluhovaných zariadení správcu pozemných komunikácií (strediská údržby a pod.) a preto je ich nutné založiť iným spôsobom ako vegetačné úpravy, dôležitá je príprava plôch určených na výsadbu a taktiež aj výber rastlinného materiálu.

V prípade, že obstarávateľovi sa uložilo rozhodnutím orgánu ochrany prírody zrealizovať náhradnú výsadbu, táto sa zrealizuje podľa TP. Projektová dokumentácia musí byť schválená investorom stavby a taktiež aj úsekom prevádzky správcu pozemných komunikácií, i keď sa nebudú realizovať na pozemkoch správcu komunikácie. Vegetačné úpravy pri pozemných komunikáciách TP 04/2010 5 Náhradná výsadba je zrealizovaná ako náhrada za odstraňovanú zeleň počas výstavby a vykoná sa spravidla na plochách, ktoré môžu, ale aj nemusia byť v majetku správcu komunikácie. V mnohých prípadoch sú v majetku správcu a sú realizované ako vegetačné kryty prináležiace ku komunikácii.

Podľa §2 ods.4 Cestného zákona „Navrhovanie pozemných komunikácií sa vykonáva podľa platných slovenských technických noriem, technických predpisov, objektívne zistených výsledkov výskumu a vývoja pre cestnú infraštruktúru alebo obdobných technických špecifikácií.“

Navrhovanie, realizácia, prevádzka, správa, údržba a rozvoj pozemných komunikácií (diaľnic, ciest, miestnych ciest, účelových ciest) sa okrem dotknutých noriem zo sústavy STN riadi aj ďalšími usmerneniami, ktoré sa do roku 2003 vydávali na dvoch úrovniach. Časť sa schvaľovala na MDPT SR - Sekcia cestnej dopravy a pozemných komunikácií a časť sa schvaľovala na SSC; od roku 2004 sa všetky technické predpisy rezortu (TPR) (predtým technické predpisy/smernice) a iné usmernenia schvaľujú výhradne na MD SR na Sekcii cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Významovo nie je možné tieto dve databázy diferencovať, obe sú platné a využiteľné.

Preto o pripomienke/námietke/požiadavke ZDS na konkrétnu stavebno-technickú skladbu je potrebné prihliadať aj z hľadiska citovanej technickej normy TP017; ide o povinnosť projektanta podľa §6 ods.1 zákona o autorizovaných stavebných inžinieroch v spojení s §2 ods.4 Cestného zákona, ktorý je však tiež účastníkom predmetného stavebného konania. Námietka ZDS je teda aj námietkou o nedodržaní zákonom určenej povinnosti projektanta a otázkou vzťahov medzi účastníkmi navzájom.

Podľa §37 ods.1 vodného zákona „Orgán štátnej vodnej správy vydá povolenie na vypúšťanie odpadových vôd alebo osobitných vôd do podzemných vôd len po predchádzajúcom zisťovaní, ktoré môže vykonať iba oprávnená osoba podľa osobitného predpisu. Predchádzajúce zisťovanie sa zameria najmä na a) preskúmanie a zhodnotenie hydrogeologických pomerov príslušnej oblasti, b) zhodnotenie samočistiacich schopností pôdy a horninového prostredia danej lokality v príslušnej oblasti, c) preskúmanie a zhodnotenie možných rizík znečistenia a zhoršenia kvality podzemných vôd.“

Právne vyhodnotenie príslušnej pripomienky ZDS vo vzťahu ku kritériu zisťovacieho konania na vstupoch a výstupoch z hľadiska cestnej dopravy (na rozhraní 10. a 11. strany rozhodnutia) je nedostatočné a právne irelevantné nakoľko ju úrad nevyhodnocoval z hľadiska príslušných zákonných noriem Cestného zákona a vodného zákona (ktoré sme citovali a ktorých vecnú súvislosť sme vysvetlili vyššie) ale len podľa podzákonnej normy územného plánu, ktorý však nie je právnym predpisom ktorým sa má pripomienka ZDS vyhodnocovať.

Právne vyhodnotenie príslušnej pripomienky ZDS vo vzťahu ku kritériu zisťovacieho konania na vstupoch a výstupoch z hľadiska Adaptačnej stratégie SR (na rozhraní 16. a 17.strany rozhodnutia) je nedostatočné, lebo neobsahuje ani jediné opatrenie predpokladané Adaptačnou stratégiou SR ako zmierňujúce opatrenie a ktoré vo svojej pripomienke ZDS konkretizovalo vo forme cestných rigolov upravených ako dažďová záhrada, vo forme tzv. retenčného parkoviska a vo forme prekrytia parkovacích miest napr. popínavými rastlinami, čo sú všetko zmierňujúce opatrenia predpokladané Adaptačnou stratégiou SR a tak navrhovateľ alebo úrad mal príslušné odborné podzákonné podklady vecne vyhodnotiť v kontexte podstaty pripomienky a navrhovaného riešenia a právne vyhodnotiť podľa Technických predpisov TP017 a TP035 zaoberajúcich sa týmito oblasťami keďže §2 ods.4 Cestného zákona návrh projektových opatrení naväzuje na technické normy STN a technické prepisy TP. Uvedené nebolo splnené ani v oznámení navrhovanej činnosti ale ani vo vyhodnotení pripomienky ZDS úradom.

Preto rozhodne nemožno súhlasiť s názorom úradu „Okresný úrad konštatuje, že vyhodnotenie vplyvu

realizácie navrhovanej činnosti na nadradenú infraštruktúru (vodovod, kanalizácia, dopravná sieť) považujeme v rámci procesu posudzovania navrhovanej činnosti podľa zákona o posudzovaní za dostačujúcu, a to jednak vzhľadom na rozsah činností, ktoré sú predmetom posudzovania, ako aj na dotknuté územie, v ktorom sa má navrhovaná činnosť realizovať.“ lebo neodpovedá ani na otázky MD SR ale ani nerieši uplatnené pripomienky verejnosti právne relevantným spôsobom, ktorý sme podrobne vysvetlili vyššie.

- 5) Vyjadrenie úradu vo vzťahu k požiadavke ZDS vyhodnotiť zámer z hľadiska európskych politík Fit for 55 je právne irelevantné. Úrad uvádza úvahu „Balík Fit for 55 je len súbor návrhov na revíziu a aktualizáciu právnych predpisov EÚ a na zavedenie nových iniciatív, ktorými sa má zabezpečiť, aby politiky EÚ zodpovedali cieľom v oblasti klímy, na ktorých sa dohodla Rada a Európsky parlament. Cieľom je plnenie cieľa EÚ v oblasti klímy do roku 2030 na ceste ku klimatickej neutralite. Ide o rozsiahlu klimatickú politiku EÚ. Fit for 55 je rozsiahly návrh revízie predpisov EÚ, ktorým chce Únia znížiť emisie skleníkových plynov o 55 %. Európsky klimatický zákon je súčasťou tohto balíka. Balík obsahuje niekoľko opatrení v rôznych sektoroch. Okresný úrad konštatuje, že vzhľadom na charakter a povahu navrhovanej činnosti, ako aj na vstupné a výstupné ukazovatele uvedené v predmetnej navrhovanej činnosti nie je dôvod zaviazť navrhovateľa k plneniu opatrení a povinnosti nad rámec tých povinností, ktoré pre navrhovateľa vyplývajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov. Zámer bude spĺňať zákonné požiadavky na energetickú efektivitu, v súlade so zákonom 555/2005 Z. z. o energetickej hospodárnosti budov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Energetická efektivita budov je dokladovaná energetickým certifikátom, ktorý bude tvoriť neoddeliteľná súčasť kolaudačného konania. Požiadavku ZDS považuje príslušný orgán za splnenú, nakoľko budú použité najlepšie dostupné technológie a materiály, aby sa zabezpečila ich energetická efektívnosť tak, že sa zníži spotreba energie pri vykurovaní, vetraní a osvetlení, čo bude mať nepriamy vplyv na zníženie emisií CO₂ z ich prevádzky. Súčasne v rámci povoľovania navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov bude tak, ako už bolo uvedené, povoľujúcemu orgánu predložená energetická certifikácia, súčasťou ktorej bude aj tepelnotechnické posúdenie, ktoré popíše skutočnú energetickú hospodárnosť novovybudovaného objektu.“

Európsky klimatický zákon je v zmysle čl.7 ods.2 Ústavy SR právnym predpisom vyššej právnej sily a preto je potrebné vnútroštátne právne predpisy vykladať v súlade s Európskym klimatickým zákonom a súčasne vplyvy na životné prostredie interpretovať v zmysle príslušnej zákonnej regulácie týmto Európskym klimatickým zákonom, čo úrad neurobil; úrad Európsky klimatický zákon napriek tomu, že ide o právny predpis vyššej právnej sily bagatelizoval a fakicky na neho neprihliadal lebo neuviedol ani jeden normatív, ktorý by z neho pri právnom hodnotení použil.

Skúmanie splnenia zákona o energetickej efektivite budov je až pri kolaudácii stavby pričom podkladom je aj projekt skutočného vyhotovenia ako aj certifikáty technologických zariadení. Tieto v súčasnom stave poznania navrhovanej činnosti sú však vzhľadom na predprípravnú fázu neznáme. Preto argumentovať, že požiadavka je splnená je v rozpore so systematickou zákona o energetickej efektivite budov ako je aj v rozpore so zisteným skutkovým stavom.

V súčasnom stave poznania sú reevantnými podkladmi napríklad projektové hodnotenia typu LEEDS, BREEM a podobne, ktoré však neboli v zisťovacom konaní uplatnené ako podklad rozhodnutia.

Právne vyhodnotenie pripomienky tak bolo vykonané nie na základe reálne zisteného skutkového stavu ale „veštením budúcnosti“ konštatovaním právneho stavu, ktorý ešte nenastal a ani nastať vzhľadom na systematicku právnych predpisov nemohol.

- 6) Opatrenie č.16 v znení „**Vysádzať pôvodné druhy drevín v rámci vegetačných úprav, aby nedochádzalo k introdukcii nepôvodných druhov do prostredia, nakoľko ide o extravilán obce.**“ okrem toho, že je parafrázou normatívu zákona o ochrane prírody a krajiny resp. jej vykonávacej vyhlášky poukazuje na to, že verejné záujmy ochrany krajiny a prírody boli úradom posudzovania vplyvov na životné prostredie vo výroku rozhodnutia riešené nedostatočne.

Podľa §8 zákona o životnom prostredí „(1) Znečisťovanie životného prostredia je vnášanie takých fyzikálnych, chemických alebo biologických činiteľov do životného prostredia v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré sú svojou podstatou alebo množstvom cudzorodé pre dané prostredie. (2) Poškodzovanie životného prostredia je

zhoršovanie jeho stavu znečisťovaním alebo inou ľudskou činnosťou nad mieru ustanovenú osobitnými predpismi.“

Podľa §17 ods.1 zákona o životnom prostredí „Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, prechádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie.“

Podľa §2 písm.d zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je účelom zisťovacieho konania „určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia⁴⁾“ pričom legislatívny odkaz „4)“ odkazuje na §8 zákona o životnom prostredí.

Podľa §29 ods.15 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je účelom zisťovacieho konania „Ak v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona, záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania po nadobudnutí účinnosti oprávňuje navrhovateľa podať návrh na začatie povoloacieho konania k navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov.25b) Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti projektu alebo plánovaného opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.“

Je teda nesporné, že podmienky rozhodnutia EIA majú byť konkrétnymi opatreniami konkrétnych identifikovaných vplyvov projektu na životné prostredie, ktoré predstavujú jeho znečisťovanie alebo poškodzovanie. Zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie teda precizuje a konkretizuje inak všeobecné povinnosti pri ochrane a starostlivosti o životné prostredie.

Podmienky rozhodnutia teda nemajú a nesmú byť všeobecnými zásadami či pravidlami ochranu či starostlivosti o životné prostredie ale musia byť natoľko určité a špecifické, že presne identifikujú osobité vlastnosti projektu alebo osobité opatrenia projektu, ktorými sa identifikované vplyvy zmierňujú, eliminujú či kompenzujú. To však podmienka resp. opatrenie č.11, č.18 ani č.20 nespĺňa – tá je len formuláciou povinnosti dodržiavať právny predpis.

Verejnými záujmami z hľadiska zákona o ochrane prírody a krajiny, ktoré mal úrad riešiť je aplikácia normatívov týkajúcich sa nasledovných zákonných hľadísk:

- ochrana územného systému ekologickej stability, významných krajinných prvkov a obnovy ekologickej stability územia po realizácii projektu a to z hľadiska §3 zákona o ochrane prírody a krajiny
- ochrana drevín podľa §47, §48, §82 ods.11, §82 ods.12 a §95 zákona a ochrane prírody a krajiny.

* * *

Podľa §3 zákona o ochrane prírody a krajiny „(1) Každý je povinný chrániť prírodu a krajinu pred ohrozovaním, poškodzovaním a ničením a starať sa podľa svojich možností o jej zložky a prvky na účel ich zachovania a ochrany, zlepšovania stavu životného prostredia a vytvárania a udržiavania územného systému ekologickej stability. (2) Významný krajinný prvok možno užívať len takým spôsobom, aby nebol narušený jeho stav a nedošlo k ohrozeniu alebo k oslabeniu jeho ekologickostabilizačnej funkcie. (3) Vytváranie a udržiavanie územného systému ekologickej stability je verejným záujmom. Podnikatelia a právnické osoby, ktorí zamýšľajú vykonávať činnosť, ktorou môžu ohroziť alebo narušiť územný systém ekologickej stability, sú povinní zároveň navrhnúť opatrenia, ktoré prispievajú k jeho vytváraniu a udržiavaniu. (4) Podnikatelia a právnické osoby, ktorí svojou činnosťou zasahujú do ekosystémov, ich zložiek alebo prvkov, sú povinní na vlastné náklady vykonávať opatrenia smerujúce k predchádzaniu a obmedzovaniu ich poškodzovania a ničenia. (5) Podnikatelia a právnické osoby sú povinní opatrenia podľa odsekov 3 a 4 zahrnúť už do návrhov projektov, programov, plánov a ostatnej dokumentácie vypracúvanej podľa osobitných predpisov.“

Verejný záujem obnovy ekostabilizačnej funkcionality významných krajinných prvkov nebol zákonom predpokladaným spôsobom overený v zisťovacom konaní, hoci ide o verejný záujem určený zákonom a teda jeho predpokladané splnenie malo byť predmetom oznámenia o navrhovanej činnosti keďže jeho zahrnutie do projektov zákon navrhovateľovi priamo ukladá.

Podľa §2 písm.c zákona o ochrane prírody a krajiny „*územný systém ekologickej stability je taká celopriestorová štruktúra navzájom prepojených ekosystémov, ich zložiek a prvkov, ktorá zabezpečuje rozmanitosť podmienok a foriem života v krajine. Základ tohto systému predstavujú biocentrá, biokoridory a interakčné prvky nadregionálneho, regionálneho alebo miestneho významu,*“

Podľa §2 písm.c zákona o ochrane prírody a krajiny „*významný krajinný prvok je taká časť územia, ktorá utvára charakteristický vzhľad krajiny alebo prispieva k jej ekologickej stabilite, najmä les, rašelinisko, brehový porast, jazero, mokrad', rieka, bralo, tiesňava, kamenné more, pieskový presyp, park, aleja, remíza*“.

Daný projekt významným spôsobom mení a pretvára typický vzhľad krajiny, že do nej zavádza taký vplyv človeka, ktorý narušá súčasný systém ekologickej stability daného územia a nahrádza ho novým; preto skúmania obnovenia ekologickej stability je obligatórnou náležitosťou rozhodnutia.

* * *

Podľa §82 ods.11 zákona o ochrane prírody a krajiny „*Orgán ochrany prírody v konaní o vydaní súhlasu na vykonanie činnosti a o povolení výnimky zo zákazu činnosti podľa tohto zákona prihliada aj na to, či je vykonanie činnosti v súlade s dokumentáciou ochrany prírody a krajiny a rozhodnutím vydaným podľa osobitného predpisu⁶⁴⁾ a či sa činnosť vykonáva v súlade s využívaním územia stanoveným podľa osobitného predpisu.*“; legislatívny odkaz „64)“ odkazuje na zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie..

Podľa §82 ods.12 zákona o ochrane prírody a krajiny „*V rozhodnutí, ktorým sa vydáva súhlas na vykonanie činnosti, alebo ktorým sa povoľuje výnimka zo zákazu činnosti podľa tohto zákona, orgán ochrany prírody tiež určí podmienky vykonávania činnosti vrátane opatrení na zmiernenie alebo odvrátenie nepriaznivých účinkov činnosti, ak sú potrebné na zabezpečenie záujmov ochrany prírody a krajiny, a čas platnosti vydaného súhlasu a povolenej výnimky. Ustanovenie prvej vety sa rovnako uplatní aj na vydanie záväzného stanoviska podľa § 9 ods. 3.*“.

Zo systematiky vzájomného pôsobenia ustanovenia §2 písm.e zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a §§82 ods.11 a ods.12 zákona o ochrane prírody a krajiny vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia EIA zo zisťovacieho konania má predstavovať základné zosumarizovanie odôvodneného rozsahu výrubu ako aj základné skutkové informácie o výrube aspoň o rozsahu výrubu slovným identifikovaním drevín potrebných na výrub a spoločenskej hodnote výrubu potrebného pre realizáciu projektu ako aj aspoň základné vymedzenie náhradnej výsadby či iných opatrení spojených s výrubom.

Zo zmien zákona o ochrane prírody a krajiny súčasne vyplýva, že zainteresovaná verejnosť už nie je účastníkom týchto konaní a preto v zmysle čl.6 ods.4 Aarhuského dohovoru je nutné otázku výrubu riešiť už v zisťovacom konaní tak, aby jeho výstupom bol záväzný rozsah skutkových okolností rozhodných pre výrub.

Zo systematiky ustanovenia §82 ods.11 zákona o ochrane prírody a krajiny vyplýva, že obligatónym podkladom pre posúdenie výrubu je aj rozhodnutie EIA zo zisťovacieho konania a preto v zmysle účelu zisťovacieho konania podľa §2 písm.e zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie musí vo svojej záväznej dostatočne skutkovo záväzne vymedziť rozsah výrubu a náhradnú výsadbu a súčasne musí v odôvodnení dostatočne skutkovo zodpovedať na skutkové okolnosti, ktoré budú predmetom výrubového konania.

Skutkový stav v danom zisťovacom konaní bol zistený nedostatočne a neboli určené žiadne opatrenia či vlastnosti vo vzťahu k výrubu hoci z povinností navrhovateľa vyplýva, že mali byť súčasťou oznámenia o navrhovanej činnosti a ako aj vyplýva, že úrad ich mal zisťovať a z úradnej povinnosti.

- 7) Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje tvrdenie okresného úradu „K navrhovanej činnosti bolo doručených celkovo 8 stanovísk od dotknutých orgánov a 1 nevyžiadané stanovisko dotknutej verejnosti, ktoré boli súhlasné bez pripomienok alebo obsahovali pripomienky súvisiace s dodržaním všeobecne platných právnych predpisov a neobsahovali pripomienky na objasnenie informácií vyplývajúcich z oznámenia o navrhovanej činnosti, na základe ktorých by Okresný úrad Partizánske požiadal navrhovateľa o doplňujúce informácie. Navrhovateľ doplnil informácie týkajúce sa nevyžiadaného stanoviska dotknutej verejnosti a stanovisko dotknutej obce – mesta Partizánske.“

Uvedená úvaha je nezrozumiteľná nakoľko je v rozpore so zabezpečenými podkladmi rozhodnutia (žltopodčiarknutá časť) a/alebo je v logickom rozpore sama so sebou (tyrkysovo-podfarbená časť).

Pripomienky ZDS sa skladali z dvoch častí – jednou bolo upozornenie na nové znenie a systematiku nových právnych predpisov z hľadiska posudzovania vplyvov na životné prostredie ale druhá časť bola výslovne označená ako otvorené dotazníkové otázky, ktorých účel je zistiť úplný a presný skutkový stav ohľadne vplyvov navrhovanej činnosti na zisťovacie konania a to z hľadiska základných kritérií zisťovacieho konania.

V prvej časti ZDS reflektovalo absenciu vykonávacích predpisov k novej právnej úprave zisťovacieho konania poukázaním na komplexnú systematiku právnej úpravy legislatívy životného prostredia so zameraním na právne postavenie zainteresovanej verejnosti ako aj rôzne hľadiská zisťovania vplyvov na životné prostredie; ZDS osobitne vysvetlilo význam zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí a jeho vplyve na zisťovacie konanie resp. jeho výsledok a osobitne upozornilo aj na niektoré verejné záujmy životného prostredia, ktoré ho osobitne zaujímajú (zákon o ochrane prírody a krajiny z hľadiska §3 a výrubu).

V druhej časti sme výslovne uviedli oblasti životného prostredia, ktoré nás zaujímajú z hľadiska osobitných právnych predpisov, ktoré danú oblasť regulujú a súčasne ktoré sú kritériami zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, pričom výslovne mali charakter otvorených dotazníkových otázok smerujúcich k zisteniu informácií o životnom prostredí a to tak, aby k nim navrhovateľ, dotknutá obec ale aj úrad vedel ustáliť skutkový stav nie podľa predstáv ZDS ale podľa vlastného prístupu. Veľmi jasne sme vyznačili, že odpoveď navrhovateľa a vyhodnotenie úradu na tieto otvorené otázky budú použité na vyhodnotenie vecnej odbornej správnosti a zákonnosti vydaného výsledku zisťovacieho konania.

Reflektovali sme tak na doterajšiu judikatúru NS SR č. 5Sžo/21/2012: „Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovaně do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovie. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej roviny vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.

Iným slovom, podľa názoru NS SR nemá verejnosť právny nárok na to, aby sa vyhovel jej požiadavkom, ale má nárok na odborné vyhodnotenie jej pripomienok. Tento judikát rešpektuje aj novelizovaná úprava zisťovacieho konania, ktorá nepoužíva vnútroštátne procesné právo a teda zainteresovaná verejnosť nemá žiadne procesné postavenie – má však právo iniciovať odborné vecné či právne otázky a má právo podať opravný prostriedok proti výsledku zisťovacieho konania a teda odborne namietat vecné vybavenie alebo právne vyhodnotenie ako navrhovanej činnosti samotnej, tak aj odborných otázok, ktoré vzniesla.

ZDS vychádzala pri formulácii svojho vyjadrenia ale aj tohto odvolania zo svojej vlastnej odbornej vedeckej činnosti:

- „Občianske združenia ako neštátny subjekt kontroly verejných záujmov v oblasti ochrany životného prostredia“, záverečná bakalárska práca štatutára ZDS (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>)

ZDS poskytlo navrhovateľovi ale aj úradu dostatočnú odbornú súčinnosť aj tým, že preventívne upozornilo

na legislatívne a odborné súvislosti, ktoré stačilo len rešpektovať pričom dostatočnej deklarovalo aj pripravenosť priamo participovať ako odborník ak by na takúto súčinnosť bolo úradom vyzvané.

Podľa čl.3 ods.2 Aarhuského dohovoru „Každá Strana sa usiluje zabezpečiť, aby úradníci a orgány podporovali a usmerňovali verejnosť pri požadovaní prístupu k informáciám, uľahčovali jej účasť na rozhodovacom procese a pri požadovaní prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia.“

Podľa čl.3 ods.4 Aarhuského dohovoru „Každá Strana uzná a podporí združenia, organizácie alebo skupiny podporujúce ochranu životného prostredia a zabezpečí, že jej vnútroštátny právny systém je v súlade s týmto záväzkom.“

Uvedené normatívy Aarhuského dohovoru neboli splnené zo strany úradu. Legislatívna úprava zákona EIA si prešla búrlivým legislatívnym vývojom so širokou účasťou verejnosti ako v legislatívnom procese samotnom, tak aj v mediálnom pokrytí; prešla si búrlivým vývojom kedy bola predmetom politického handlovania (podpora prezidentskej kandidatury výmenou za otvorenie otázky postavenia verejnosti v procese EIA), prezidentského veta za nedostatočnú úpravu postavenia obcí a verejnosti a následné prijatie nového znenia zákona EIA, ktoré je v súčasnosti účinné.

Potvrdzujeme, že legislatívna úprava poskytuje dostatočný priestor pre verejnosť ale aj konkludentne predpokladá kvalifikovanosť a odbornosť zainteresovanej verejnosti. Potvrdzujeme, že legislatívna úprava poskytuje dostatočný priestor aj pre pôsobenie verejnosti ako iniciátora odbornej diskusie (možnosť podať tzv. nevyžiadané stanovisko či možnosť byť povaná ako relevantný subjekt na prerokovanie zámeru) ale aj neštátneho kontrolóra zákonnosti a ochrancu verejných práv v oblasti životného prostredia možnosťou podať opravný prostriedok na správny alebo súdny orgán.

Vylúčenie procesného práva nemalo spôsobiť aplikačný chaos ale vylúčením vnútroštátnych procesných osobitností zabezpečiť efektívne využívanie práva a nezneužívať právo procesné ako zo strany úradov, tak aj zo strany verejnosti tak aj zo strany navrhovateľov. Ide o zameranie sa na vecné právo životného prostredia a nie na procesné právo, ktoré bolo využívané neefektívne a nevedlo k cieľu a účelu zákona EIA.

Absenciu vykonávacích predpisov tiež nemalo spôsobiť aplikačný chaos, ale malo za cieľ vopred nezáväzovať žiadneho z aktérov s tým, že prípadná regulačná úloha MŽP SR bude reagovať len na negatívne excesy.

Bola ponechaná dostatočná voľnosť pre navrhovateľov aj zainteresovanú verejnosť aby buď vstupovali do konaní (čl.6 ods.4 Aarhuského dohovoru) alebo iným spôsobom nadväzovali spoluprácu (čl.6 ods.5 Aarhuského dohovoru) s cieľom zabezpečiť účinnú ochranu a starostlivosť o životné prostredie a ponechať im dostatočnú voľnosť pri súkromno-právnej iniciatíve v tomto smere.

Naopak, voči navrhovateľovi, dotknutej obci a úradníkovi rozhodujúcemu vo veci bola zvýraznená ich zodpovednosť vyplývajúca z ich zákonom uložených povinností a právomocí.

ZDS potvrdzuje, že aktuálny zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je jedným z najviac demokratických právnych predpisov platných na území Slovenska a to práve vďaka jeho cca 5-ročnému legislatívnemu procesu sprevádzaného vysokou mediálnou pozornosťou voči zákonu ako aj jeho spoločenským aktérom ktorý sa na jeho príprave zúčastnili a to zo všetkých častí odbornej verejnosti (nielen ekologických aktivistov, ale aj investorov, projektantov, odborne spôsobilých osôb, advokátov, atď) a vďaka búrlivému priebehu legislatívneho procesu a schvaľovania počas roku 2024 je výsledkom obzvlášť vysokej spoločenskej zhody na úprave spoločenských vzťahov.

ZDS už nemôže za to, že navrhovateľ a/alebo úradník neuznali ZDS za odborné ekologické združenie, hoci sa tak dlhodobo profiluje a hoci v tomto smere podalo aj kvalifikované stanovisko.

Uvedená úvaha je znakom nepochopenia a nesprávneho ustálenia obsahu pripomienok ZDS ako aj ich účela, hoci boli zreteľne a podrobne uvedené a vysvetlené; táto úvaha je znakom nepochopenia novej legislatívy EIA a teda prejavom vecne nesprávneho a nezákonného rozhodovania ako z hľadiska odbornej environmenálnej, tak aj odbornej právnej stránky veci – obe sú však imanentnou súčasťou procesov EIA.

- 8) Podľa §29 ods.8 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Príslušný orgán si môže vyžiadať k zámeru alebo oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti od navrhovateľa alebo iných relevantných subjektov doplňujúce informácie alebo stanoviská na objasnenie pripomienok a požiadaviek vyplývajúcich z písomných stanovísk podľa odsekov 4 a 5, ktoré sú nevyhnutné na určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona.“

Podľa §5 ods.1 SSP v spojení s čl.11 ods.3 CSP „Kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou.“

Žalobca sa dlhodobo hlási k vysoko špecializovanej odbornosti experta na environmentálne právo. Túto expertnosť žalobca odvodzuje od:

- vysokoškolského právnického vzdelania štatutára žalobcu v odbore správneho a environmentálneho práva, ktoré absolvoval na Právnickej fakulte Univerzity Komenského; v prílohe prikladáme vysokoškolský diplom a osvedčenie o absolvovaní štátnej skúšky zo správneho práva ako aj osvedčenie o obhájení záverečnej práce „Občianske združenia ako neštátny subjekt kontroly verejných záujmov v oblasti ochrany životného prostredia“ (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), ktorá objasňuje ďalšie právne súvislosti týkajúce sa zainteresovanej verejnosti pri kontrole verejných záujmov životného prostredia. Uvedené je dôležité najmä s opravnými prostriedkami ako aj právnou ochranou či súdnou ochranou životného prostredia.
- dlhodobou aplikačnou praxou, ktorou svoje teoretické poznatky aplikoval v praxi.
- názoru Najvyššieho správneho súdu SR vyjadreného v rozsudku č. 2Svk/6/2023 „Skutočnosť, že nijaký iný subjekt nenapáda rozhodnutie preskúmané v danom konaní, nemôže predstavovať dôvod šikanóznosti správnej žaloby žalobcu. Bez ohľadu na fakt, že nie je v žalobcovej moci ovplyvniť, či sa k jeho iniciatíve v konaní pridá iný subjekt, nemožno vylúčiť ani takú možnosť, že do konania sa iné občianske združenie chrániace životné prostredie neangažuje práve z toho dôvodu, že záujmy verejnosti na ochrane životného prostredia v konaní chráni už žalobca.“, ktorý reflektuje dlhodobé výsledky Žalobcu ako celospoločenskej ekologickej organizácie a jeho vnímanie inými subjektami z radov iných subjektov zainteresovanej verejnosti.

Podľa čl.2 ods.5 Aarhuského dohovoru „„zainteresovaná verejnosť“ znamená verejnosť, ktorá je alebo by mohla byť ovplyvnená rozhodovacím procesom týkajúcim sa životného prostredia alebo sa o tento proces zaujíma; pre potreby tejto definície sa mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia a splňajúce všetky požiadavky vnútroštátneho práva považujú za zaujímavé sa o rozhodovací proces.“

Podľa čl.3 ods.2 Aarhuského dohovoru „Každá Strana sa usiluje zabezpečiť, aby úradníci a orgány podporovali a usmerňovali verejnosť pri požadovaní prístupu k informáciám, uľahčovali jej účasť na rozhodovacom procese a pri požadovaní prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia.“

Podľa čl.3 ods.4 Aarhuského dohovoru „Každá Strana uzná a podporí združenia, organizácie alebo skupiny podporujúce ochranu životného prostredia a zabezpečí, že jej vnútroštátny právny systém je v súlade s týmto záväzkom.“

Nie je zrejmé, prečo úrad nepovažoval a neuznal ZDS ako „relevantný subjekt“ schopný v zmysle §29 ods.8 zákona o EIA poskytnúť ďalšie doplňujúce informácie v kontexte doručených stanovísk; máme však za to (domnievame sa), že je to dôsledok predpojatosti úradníkov ktorí zainteresovanú verejnosť a obzvlášť ZDS nepovažujú za odborníkov na environment či na právo životného prostredia ale považujú ich za „záťaž“, ktorá im sťažuje prácu, či len neodôvodnene vstupuje do konaní.

Takáto predpojatosť je však sama o sebe v rozpore s právnymi predpismi nakoľko účasť zainteresovanej verejnosti v konaniach, ktoré sa týkajú životného prostredia je v zmysle §15 zákona o životnom prostredí základnou zásadou ochrany životného prostredia, nakoľko práve zainteresovaná verejnosť súkromno-právnou iniciatívou chráni verejný záujem v oblasti životného prostredia (ad §177 ods.2 SSP) a to najmä v kontraste s inými verejnými záujmami (napr. vyplývajúcimi z územného plánu ako podzákonnej normy

vyplývajúcej zo stavebného zákona zabezpečujúceho materiálny socio-ekonomický rozvoj územných jednotiek, či vyplývajúcej zo zákona o strategických investíciách) alebo v kontraste s inými subjektívnymi individuálnymi záujmami fyzických či právnických osôb (investora resp. navrhovateľa).

Predpojatosť a bagatelizácia účasti v rozhodovacom procese je teda porušením základných zásad ochrany životného prostredia ako podľa vnútroštátneho práva (porušenie čl.44 Ústavy SR v spojení s §15 zákona o životnom prostredí) tak aj porušením práva EÚ (porušenie čl.3 ods.4, čl.4, čl.6 Aarhuského dohovoru a porušenie čl.31 Charty základných práv občanov EÚ).

Uvedenému pochybeniu sa však dalo ľahko predísť – uznať ZDS ako zainteresovanú verejnosť relevantnú pre daný rozhodovací proces a požiadať ho o súčinnosť podľa §29 ods.8 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie; pochybenia úradu sú tak nesprávnym výkladom normatívu §29 ods.8 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, podľa ktorého má okresný úrad požiadať o súčinnosť tie subjekty zainteresovanej verejnosti, ktoré sú všeobecne známe, že sa danej problematike venujú.

Podľa precedenčného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Sžo/21/2012

„S poukazom na záver odvolania, v ktorom žalobca veľmi výstižne zhrnul svoje námietky, s ktorými sa stotožňuje i najvyšší súd, a síce, že: 15 5Sžp/21/2012, - jadrové elektrárne jednoznačne sú činnosti, ktoré možno označiť ako záležitosti životného prostredia, ako s týmto pojmom narába Aarhuský dohovor, - akékoľvek povoľovanie (vrátane stavebného konania) týkajúceho sa jadrovej elektrárne jednoznačne spadá pod povoľovacie konania, ktorých sa týka Aarhuský dohovor, a v ktorých majú členské štáty zabezpečiť včasnú a efektívnu účasť verejnosti. – Aarhuský dohovor sa týka nielen povoľovania nových činností, ale aj relevantných zmien už povolených činností, - podstatou cieľom Aarhuského dohovoru je zabezpečiť širokú účasť verejnosti, osobitne združení, ktorých cieľom je ochrana životného prostredia, na rozhodovacích procesoch, - účasť verejnosti má byť zabezpečená tak, aby bola včasná a efektívna“, správny orgán, vzhľadom na to, že sa v predmetnom správnom konaní nesporne jedná o činnosť spočívajúcu v povolení na prevádzku jadrového zariadenia, výkonná s prihliadnutím na čl. 6 Prílohy č. I Aarhuského dohovoru posúdenie vplyvu stavby na životné prostredie v zmysle zákona o EIA. Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej roviny vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.

Uznaním zainteresovanej verejnosti za odborníkov na dané environmentálne témy sa im umožní odbornou diskusiou prispieť k rozhodovaniu orgánov verejnej moci tak, aby bol dostatočne chránený verejný záujem ochrany životného prostredia a teda k naplneniu vyššie citovaného precedenčného rozhodnutia. Medzi všeobecne známe environmentálne spolky s celoslovenskou pôsobnosťou sú napr. BROZ, S.O.S BirdLife, LZ Vlk ako aj ďalšie. Nie je zrejmé, prečo sa úrad neobrátil ani na jedno z odborných ekologických združení pôsobiach na Slovensku.

Samozrejme, aj odvolateľ je všeobecne známym ekologickým spolkom, ktorý sa venuje a špecializuje na starostlivosť o životné prostredie procesmi EIA; nie je známe, prečo úrad nepožiadala ani ZDS o súčinnosť hoci z administratívneho spisu je zrejmé, že ZDS prejavilo záujem o predmetný projekt.

Máme za to, že citované precedenčné súdne rozhodnutie bolo aj hlavným dôvodom zmeny zákona EIA účinného od 1.januára 2015, ktoré už nepovažuje v zisťovacom konaní zainteresovanú verejnosť za účastníka konania ale umožňuje jej práve prostredníctvom stanoviska podľa §29 ods.2 zákona EIA či vyzvaním na súčinnosť podľa §29 ods.8 zákona EIA iniciovať odborné otázky či prispieť k ich riešeniu; vyžaduje si to však, aby orgány verejnej moci zainteresovanú verejnosť uznávali a aktívne využívali pri svojej rozhodovacej činnosti, čo v danom prípade nebolo dodržané.

- 9) Podľa §29 ods.18 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Najbližšie nadriadený orgán rozhodne o odvolaní doručenom proti vydanému záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania v lehote do 21 dní odo dňa, kedy mu bolo odvolanie postúpené. O odvolaní, ktoré bolo podané voči záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania, ktoré vydalo ministerstvo, rozhoduje minister na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Ak najbližšie nadriadený orgán záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania potvrdí, navrhovateľ je oprávnený podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov.25b) Ak najbližšie nadriadený orgán zruší záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania, vráti administratívny spis s odôvodnením príslušnému orgánu. Príslušný orgán ďalej postupuje podľa odsekov 7 až 15 a vydá nové záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania najneskôr do 30 dní od vrátenia administratívneho spisu alebo doručenia posledného z podkladov podľa odseku 8.“

Právna teória rozpoznáva tri druhy opravného konania ako následku uplatnenia opravného prostriedku (odvolania) a to revízný, apelačný a kasačný; ustanovenia zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie pričom každý sa odlišuje právnymi následkami podaného odvolania ako aj rozsahu prieskumu napadnutého rozhodnutia.

Správny poriadok predpokladá suspenzívny aj devolutívny účinok rozhodnutia; ustanovenie §29 zákona EIA obsahuje len devolutívny účinok odvolania.

Suspenzívny účinok rozhodnutia súvisí s právoplatnosťou a vykonateľnosťou rozhodnutia. Vo všeobecnosti v správnom konaní platí, že „(1) Rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad), je právoplatné. (2) Rozhodnutie je vykonateľné, ak sa proti nemu nemožno odvolať (podať rozklad) alebo ak odvolanie (rozklad) nemá odkladný účinok.“

Uvedené pravidlá pre právoplatnosť a vykonateľnosť sú však ustanovené v §52 správneho poriadku. Podľa §64 písm.f zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem zisťovacieho konania podľa § 29.“; z uvedeného je zrejmé, že nie je jasné kedy je napadnuté rozhodnutie právoplatné a kedy je vykonateľné lebo uvedený normatív sa v zisťovacom konaní nepoužíva. Ak by sme však aj uvedené normatívy považovali za základné teoreticko-doktrínálne právne zásady ktoré nie je potrebné mať ustanovené v zákone, aj tak nám to pri určení právoplatnosti a vykonateľnosti nepomôže.

Uvedené procesné nejasnosti sú len základné a najvýznamnejšie procesné nejasnosti vyplývajúce z vylúčenia pôsobnosti správneho poriadku, ktorý sa v zisťovacom konaní nepoužíva a to ani primerane či analógiou nie; pre analogické použitie správneho poriadku by osobitná klauzula ustanovila „primerané použitie správneho poriadku“; avšak derogačná klauzula §64 písm.f zákona EIA jednoznačne neumožňuje použiť správny poriadok a to ani len primerane nie.

Však vzhľadom na to že nie je riešený suspenzívny účinok odvolania, je potrebné podať spolu s odvolaním aj správnu žalobu, aby pre prípadné zmeškanie lehoty (odvíjajúcej sa pre zainteresovanú verejnosť od právoplatnosti rozhodnutia) nebolo zainteresovanej verejnosti uprené právo na súdnu ochranu v danej veci.

Vzhľadom na skutočnosť, že v oznámení o zmene neboli riešené viaceré verejné záujmy v oblasti životného prostredia z hľadiska zákona o ochrane prírody a krajiny, z hľadiska Pamiatkového zákona, Cestného zákona či vodného zákona, tak si navrhovateľ nesplnil povinnosť podľa §18 zákona o životnom prostredí poznať skutočný rozsah svojho vplyvu na životné prostredie v dôsledku navrhovanej činnosti. V dôsledku toho si nesplnil ani právu povinnosť podľa §17 ods.2 zákona o životnom prostredí a to predložiť na zisťovacie konanie také oznámenie o navrhovanej činnosti, ktoré by poskytlo úplné a včasné informácie o súčasnom stave územia, príčinách súčasného stavu územia a následkoch navrhovanej činnosti na životné prostredie tak, aby sa kvalifikovaným spôsobom dalo rozhodnúť o prijateľnosti navrhovanej činnosti z hľadiska §11 zákona o životnom prostredí nakoľko oznámenie o navrhovanej činnosti nespĺňa kvalitatívne parametre §16 zákona o životnom prostredí, teda nie je dostatočným odborným podkladom, ktorý by dosvedčoval taký investičný zámer navrhovateľa spĺňajúci nároky na udržateľnosť územného rozvoja ako ani nepreukázalo udržanie kvality životného prostredia a jeho zložiek zákonom predpokladaným spôsobom.

Na základe tejto našej odbornej analýzy oznámenia navrhovanej činnosti a rozhodnutia konštatujeme, ani ďalším

zistovaním skutkového stavu na základe oznámenia o navrhovanej činnosti a jeho ďalším vyhodnocovaním v zmysle platných právnych predpisov sa nepodarí zodpovedať nastolené otázky o životnom prostredí a jeho zložkách a preto je nutné rozhodnúť o ďalšom posudzovaní vplyvov na životné prostredie, kde jednou z osobitných podmienok rozsahu hodnotenia bude aj zodpovedanie otázok nastolených v tomto odvolaní.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovnianska 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com

Potvrdenie o odoslaní podania KÓPIA

Odosielateľ a prijímateľ

Odosielateľ	ico://sk/31820174
Názov odosielateľa	Združenie domových samospráv, o.z.
Identifikátor odosielateľa	31820174
Prijímateľ	ico://sk/00151866_10004
Názov prijímateľa	Okresný úrad Piešťany
Identifikátor prijímateľa	00151866

Odoslaná správa

Identifikátor správy	0b85eeba-3534-45fd-a61c-b25e73ba696d
Predmet správy	Všeobecná agenda
Značka odosielateľa	
Značka prijímateľa	
Dátum a čas prijatia	03.03.2025 21:13

Výsledok informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe

Typ výsledku informatívneho overenia: Úplné

Informácie o overovanej správe

Predmet správy: Všeobecná agenda
Odosielateľ: ico://sk/31820174
Identifikátor správy: 0b85eeba-3534-45fd-a61c-b25e73ba696d

Informácie o podpisoch a pečatiach v správe v objekte:

Vseobecna_agenda.asice

Podpísal/a: CN=Marcel Slávik, GIVENNAME=Marcel, SURNAME=Slávik, L=Bratislava-Petržalka, C=SK, SERIALNUMBER=PNOSK-7802207083

Platnosť: Platná

Legislatívny typ: Kvalifikovaný elektronický podpis alebo pečať

Dátum a čas kvalifikovanej časovej pečiatky (UTC): 03.03.2025 19:57

Podpísané dokumenty

- Vseobecna_agenda.xml

Detaily podpisu

Dátum a čas overenia (UTC): 03.03.2025 20:13

Deklarovaný dátum a čas podpisu (UTC): 03.03.2025 19:56

Vydavateľ certifikátu: C=SK, L=Bratislava, 2.5.4.97=NTRSK-35975946, O=Disig a.s., CN=SVK eID ACA2

Sériové číslo certifikátu: 30901652697172458722312

Informácie o podpisoch a pečatiach v správe v objekte:

OU-PE-OSZP-2025000200 (EIA Bytové domy za riekou sekcia A,B,C,D,E, garážový dom, obchod, služby, dopravné napojenie, spevnené plochy, siete a základná technická infraštruktúra).asice

Podpísal/a: CN=Marcel Slávik, GIVENNAME=Marcel, SURNAME=Slávik, L=Bratislava-Petržalka, C=SK, SERIALNUMBER=PNOSK-7802207083

Platnosť: Platná

Legislatívny typ: Kvalifikovaný elektronický podpis alebo pečať

Dátum a čas kvalifikovanej časovej pečiatky (UTC): 03.03.2025 20:02

Podpísané dokumenty

- OU-PE-OSZP-2025000200 (EIA Bytové domy za riekou sekcia A,B,C,D,E, garážový dom, obchod, služby, dopravné napojenie, spevnené plochy, siete a základná technická infraštruktúra).pdf

Detaily podpisu

Dátum a čas overenia (UTC):	03.03.2025 20:13
Deklarovaný dátum a čas podpisu (UTC):	03.03.2025 20:02
Vydavateľ certifikátu:	C=SK, L=Bratislava, 2.5.4.97=NTRSK-35975946, O=Disig a.s., CN=SVK eID ACA2
Sériové číslo certifikátu:	30901652697172458722312

Služba overenia podpisov a pečatí nie je kvalifikovanou službou validácie kvalifikovaných elektronických podpisov a kvalifikovaných elektronických pečatí v zmysle článku 33 a 40 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014.

Odosielateľ a prijímateľ

Odosielateľ

ico://sk/31820174

Prijímateľ

ico://sk/00151866_10004

Informácie o doručovaní

Dátum a čas doručenia

03.03.2025 21:13:54

Doručovaná správa

Identifikátor správy

0b85eeba-3534-45fd-a61c-b25e73ba696d

Kontrolný súčet

Kanonikalizácia

<http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315>

Typ digitálneho odlačku

<http://www.w3.org/2001/04/xmldsig-more#rsa-sha256>

Digitálny odťahok správy

WrVDPW0OzxeJcTImQQYf8TltMwyyBDD+kDh7jOda+yc=

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

ef6956f3-c3ca-4524-9188-7b51a317c63f

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

1f37f12a-c8fa-4d89-93f3-43e939c9d591

Výsledok informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe

Typ výsledku informatívneho
overenia:

Predbežné

Informácie o overovanej správe

Predmet správy: Všeobecná agenda

Odosielateľ: ico://sk/31820174

Identifikátor správy: 0b85eeba-3534-45fd-a61c-b25e73ba696d

Informácie o podpisoch a pečatiach v správe v objekte:

Vseobecna_agenda.asice

Podpísal/a:

CN=Marcel Slávik, GIVENNAME=Marcel,
SURNAME=Slávik, L=Bratislava-Petržalka, C=SK,
SERIALNUMBER=PNOSK-7802207083

Platnosť:

Platná

Legislatívny typ:

Kvalifikovaný elektronický podpis alebo pečať

Dátum a čas kvalifikovanej časovej pečiatky (UTC):

03.03.2025 19:57

Podpísané dokumenty

- Vseobecna_agenda.xml

Detaily podpisu

Dátum a čas overenia (UTC): 03.03.2025 20:13

Deklarovaný dátum a čas podpisu
(UTC): 03.03.2025 19:56

Vydavateľ certifikátu: C=SK, L=Bratislava, 2.5.4.97=NTRSK-35975946, O=Disig
a.s., CN=SVK eID ACA2

Sériové číslo certifikátu: 30901652697172458722312

Informácie o podpisoch a pečatiach v správe v objekte:

OU-PE-OSZP-2025000200 (EIA Bytové domy za riekou sekcia A,B,C,D,E, garážový dom, obchod,
služby, dopravné napojenie, spevnené plochy, siete a základná technická infraštruktúra).asice

Podpísal/a:

CN=Marcel Slávik, GIVENNAME=Marcel,
SURNAME=Slávik, L=Bratislava-Petržalka, C=SK,
SERIALNUMBER=PNOSK-7802207083

Platnosť:

Platná

Legislatívny typ:

Kvalifikovaný elektronický podpis alebo pečať

Dátum a čas kvalifikovanej časovej pečiatky (UTC):

03.03.2025 20:02

Podpísané dokumenty

- OU-PE-OSZP-2025000200 (EIA Bytové domy za riekou sekcia A,B,C,D,E, garážový dom, obchod, služby, dopravné napojenie, spevnené plochy, siete a základná technická infraštruktúra).pdf

Detaily podpisu

Dátum a čas overenia (UTC):	03.03.2025 20:13
Deklarovaný dátum a čas podpisu (UTC):	03.03.2025 20:02
Vydavateľ certifikátu:	C=SK, L=Bratislava, 2.5.4.97=NTRSK-35975946, O=Disig a.s., CN=SVK eID ACA2
Sériové číslo certifikátu:	30901652697172458722312

Služba overenia podpisov a pečatí nie je kvalifikovanou službou validácie kvalifikovaných elektronických podpisov a kvalifikovaných elektronických pečatí v zmysle článku 33 a 40 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014.